

การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา
อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
The Development of Revenue Collection Efficiency of Khlongpha
Subdistrict Administrative Organization, Thachana District,
Surat Thani Province

นภาพร จิรพิวงค์¹, สุพัฒพงศ์ แยมอิม² และวาสนา จาตุรัตน์³
Napaporn Jirapivong¹ Suphatpong Yamim² and Wasana Jaturat³

- ¹ สาขาวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
โทร. 082 335 3567 อีเมล noonapornjrp@gmail.com
- ² สาขาวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
โทร. 081 499 9833 อีเมล dr.supatpong1982@gmail.com
- ³ สาขาวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
โทร. 081 693 5199 อีเมล wasana.edu.@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) บริบทการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา 2) ประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา และ 3) การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นการวิจัยผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (enter method) ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์ไม่มีโครงสร้าง เก็บข้อมูลผู้ให้ข้อมูลหลัก 8 คน ได้แก่ ผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องการจัดเก็บรายได้ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า (1) บริบทการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา เปลี่ยนแปลงบริบทไปจากสภาพเศรษฐกิจที่มีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพของการจัดเก็บรายได้โดยตรง แต่ผลโดยอ้อมมาจากความเหลื่อมล้ำทางสังคมและด้านกายภาพในพื้นที่ (2) ความคิดเห็นประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษี ด้านนโยบายและการบริหารจัดการเก็บภาษี ด้านการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านเศรษฐกิจการเมืองและสังคม ตามลำดับ ส่วนด้านกฎหมายจัดเก็บภาษีและบทลงโทษ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (3) การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ควรสร้างความพึงพอใจการบริการประชาชนในการจัดเก็บรายได้และเสียภาษีท้องถิ่น เช่น การออกบริการรับชำระภาษีเคลื่อนที่ การชำระเงินแบบออนไลน์ การประชาสัมพันธ์ถึงระบบและวิธีการจ่ายภาษีให้ครบทุกชั้นตอนครอบคลุมทุกพื้นที่ ปรับโครงสร้างตำแหน่งผู้บังคับบัญชา และการบริหารจัดการจัดเก็บรายได้ และประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ด้านเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษี และด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมส่งผลต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : การจัดเก็บรายได้ การพัฒนาประสิทธิภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา

Abstract

The objectives of this study were to study: 1) the context of revenue collection of Khlongpha Subdistrict Administrative Organization; 2) the revenue collection efficiency of Khlongpha Subdistrict Administrative Organization; and 3) the development of revenue collection efficiency of Khlongpha Subdistrict Administrative Organization, Thachana District, Surat Thani Province. The study was a mixed-method, which quantitative data were collected by a questionnaire from the sample of 400 respondents and were analyzed by the method of multiple regression analysis; moreover, qualitative data were collected by an unstructured interview with eight key informants including local administrators and revenue collection officers and were analyzed by content analysis.

The research findings were as follows. (1) The context of revenue collection of the organization was directly changed by the economic condition and was indirectly affected by social inequality and physical aspect in the area. (2) The overall revenue collection efficiency of the organization was at a high level, considering each aspect, the average efficiency regarding tax collection officers, tax collection policies and management, epidemic of COVID-19, public relations, politics, economy, and society, respectively was at a high level; however, the average efficiency regarding laws on tax collection and penalties was in a moderate level. (3) The development of revenue collection efficiency should focus on the creation of satisfaction of public services such as tax mobile payment services, online payment, public relations on tax payment system and methods in every step and area, and restructuring of subordinate positions, and management of revenue collection. The revenue collection efficiency regarding tax collection officers, economy, politics, and society affected the development of revenue collection efficiency at a statistical significance level of .01.

Keywords: revenue collection, development of efficiency, Khlongpha Subdistrict Administrative Organization

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดเก็บรายได้เพื่อรักษาเสถียรภาพทางการคลังเปรียบเสมือนภารกิจหลักของท้องถิ่นที่ต้องขับเคลื่อนนโยบายต่าง ๆ จากส่วนกลางสู่การปฏิบัติเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นหน่วยราชการส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคลและราชการส่วนท้องถิ่น จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล อาศัยอำนาจตามกฎหมายในการจัดเก็บรายได้ท้องถิ่น ได้แก่ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย และค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข เป็นต้น เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และต้องจัดเก็บรายได้ทุกประเภทครอบคลุมถึงขั้นตอนการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างรายได้กับรายจ่ายที่ท้องถิ่นต้องจ่ายไปเพื่อจัดทำบริการสาธารณะประชาชนในท้องถิ่นที่เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ หลักเกณฑ์ที่เหมาะสมตามลักษณะของภาษี และการพัฒนาทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น และระดับองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความแตกต่างกันไป ทำให้การจัดเก็บรายได้ที่เกิดขึ้นย่อมมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บที่แตกต่างกันไป (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2561)

จากข้อมูลจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพาที่เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 โดยยกฐานะจากสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท และในปี พ.ศ. 2563 มีรายได้มาจากภาษีจัดสรร ร้อยละ 36.14 เงินอุดหนุนทั่วไป ร้อยละ 35.92 อุดหนุนระบุวัตถุประสงค์/เฉพาะกิจ ร้อยละ 25.17 รายได้จากสาธารณูปโภค ร้อยละ 1.41 ภาษีอากร ร้อยละ 0.58 รายได้เบ็ดเตล็ด ร้อยละ 0.44 รายได้จากทรัพย์สิน ร้อยละ 0.32 ค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต ร้อยละ 0.03 ที่สัดส่วน

น้อยมากเมื่อเทียบกับรายได้ทั้งหมดร้อยละ 100.00 สะท้อนความมีประสิทธิภาพการบริหารงานการคลังและอาจส่งผลกระทบต่อรายจ่ายที่ไม่สามารถพึ่งตนเองได้ (องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา, 2563)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อศึกษาบริบทการจัดเก็บรายได้ ประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ และการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ที่ผลการศึกษาคาดว่าจะเป็นประโยชน์กับองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา และการบริหารจัดการการจัดเก็บรายได้จากท้องถิ่นเป็นไปตามเป้าหมายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบริบทการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อศึกษาการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมมติฐานของการวิจัย

ประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้มีผลต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขอบเขตของการวิจัย

การกำหนดขอบเขตของการวิจัยมีดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
การวิจัยในครั้งนี้ต้องการศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้อง
กำหนดขอบเขตเนื้อหา จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาประยุกต์ใช้กำหนดเนื้อหาของการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ดังนี้
1.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ กำหนดขอบเขตเนื้อหาออกเป็น 3 ประเด็นคือ ประเด็นที่ 1 บริบทการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา ประเด็นที่ 2 ประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ ได้แก่ ด้านนโยบายและการบริหารจัดการเก็บภาษี ด้านเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษี ด้านกฎหมายจัดเก็บภาษีและบทลงโทษ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม และด้านการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ประเด็นที่ 3 การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
1.2 การวิจัยเชิงปริมาณ กำหนดเนื้อหาออกเป็น 3 ประเด็นหลักคือ ประเด็นที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประเด็นที่ 2 ประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ ได้แก่ ด้านนโยบายและการบริหารจัดการเก็บภาษี ด้านเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษี ด้านกฎหมายจัดเก็บภาษีและบทลงโทษ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม และด้านการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ประเด็นที่ 3 การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ โดยการสุ่มแบบเจาะจงมาจากนายกององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา 1 คน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา 1 คน รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา 1 คน ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา 1 คน หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน ผู้อำนวยการกองคลัง 1 คน เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ปฏิบัติงาน 1 คน ผู้ช่วยเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ 1 คน รวมทั้งสิ้น 8 คน

2.2 การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนในพื้นที่ตำบลคลองพามูห์ที่ 1-13 จากข้อมูลสถิติจำนวนประชากรของกรมการปกครอง ณ มิถุนายน 2564 จำนวน 8,165 คน (กรมการปกครอง, 2564) และคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้การคำนวณตามสูตรของยามาเน่ (Yamane) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน เพื่อเก็บรวบรวมแบบตามสะดวกตามสัดส่วนหมู่ที่ 1-13 จนได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. ขอบเขตตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

กำหนดขอบเขตด้านตัวแปรสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ คือ 1) ตัวแปรอิสระ (1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาการอาศัยในเขตพื้นที่ อบต.คลองพามูห์ และขอบข่ายภาษีที่รับผิดชอบในรอบปีที่ผ่านมา (2) ประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ ได้แก่ ด้านนโยบายและการบริหารจัดการเก็บภาษี ด้านเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษี ด้านกฎหมายจัดเก็บภาษีและบทลงโทษ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ด้านการแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และ 2) ตัวแปรตาม คือ การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพามูห์ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษานี้ได้ศึกษาแนวคิดนโยบายและการบริหาร แนวคิดกฎหมายจัดเก็บภาษี แนวคิดประชาสัมพันธ์การจัดเก็บภาษี แนวทางการปฏิบัติงานของท้องถิ่นการแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เศรษฐกิจ การเมืองและสังคมต่อการจัดเก็บรายได้ และทฤษฎีการบริหารจัดการ POCCC และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสังเคราะห์และประยุกต์กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้การวิจัยแบบผสมผสาน (mixed methods research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณกับการวิจัยเชิงคุณภาพ ในส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้การสร้างแบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย โดยได้ทบทวนวรรณกรรมมากำหนดตัวแปรและสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดการวิจัย และเมื่อได้สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมและความถูกต้องของเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำอย่างเหมาะสม จากนั้นขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ 3 คน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือดังกล่าวข้างต้น เพื่อวัดความเที่ยงตรงของเนื้อหาให้มีความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (IOC) โดยจะต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (พิสนุพงศ์, 2557) คือ แบบสอบถามคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ค่า IOC เท่ากับ 0.87 คำถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ ค่า IOC เท่ากับ 0.85 คำถามเกี่ยวกับการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ค่า IOC เท่ากับ 1.00 และคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นการพัฒนารายได้ ค่า IOC เท่ากับ 1.00 หลังจากนั้นนำแบบสอบถามปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out) 40 ชุด (10% ของกลุ่มตัวอย่างจากจำนวน 400 กลุ่มตัวอย่าง) โดยใช้วิธีหาของ Cronbach ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (cronbach's alpha coefficient) โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียง 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง และสามารถนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2560) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้การสร้างแบบสัมภาษณ์ไม่มีโครงสร้าง เป็นเครื่องมือการวิจัย โดยได้ทบทวนวรรณกรรม มากำหนดเนื้อหาสร้างข้อคำถามการสัมภาษณ์ และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมและความถูกต้องของเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จากนั้นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อวัดความเที่ยงตรงของเนื้อหาให้มีความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (IOC) คือ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ ค่า IOC เท่ากับ 0.84 แนวคำถามการสัมภาษณ์บริบทการจัดเก็บรายได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 แนวคำถามการสัมภาษณ์ประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ ค่า IOC เท่ากับ 1.00 และแนวคำถามเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ค่า IOC เท่ากับ 1.00 และปรับปรุงตามคำแนะนำ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้งก่อนนำไปใช้สัมภาษณ์

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ในส่วนแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นการพัฒนารายได้ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ กับส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราอัตราภาคหรือมาตราช่วง (interval scale) ที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) เป็นการวัดความคิดเห็น 5 ตัวเลือก ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert's scale) (ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ, 2560) ซึ่งให้เลือกคำตอบเดียว คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ในส่วนการแบบสัมภาษณ์ ข้อคำถามการสัมภาษณ์ ออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนที่ 2 แนวคำถามการสัมภาษณ์บริบทการจัดเก็บรายได้ ส่วนที่ 3 แนวคำถามการสัมภาษณ์ประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ และส่วนที่ 4 แนวคำถามเกี่ยวกับการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำหนังสือขออนุญาต การเก็บรวบรวมข้อมูล 2 แหล่งคือ แหล่งข้อมูลเพื่อการสอบถาม โดยการให้ตอบแบบสอบถามออนไลน์ และส่งแบบสอบถามให้ตอบเมื่อเข้ามาติดต่อหรือทำหน้าที่ปฏิบัติงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา และไปสอบถามด้วยตัวเอง ใช้เวลาประมาณ 2 เดือน และข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามก่อนนำไปวิเคราะห์ ส่วนแหล่งข้อมูล

การสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์ออนไลน์และสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ใช้ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 2 สัปดาห์ และนำข้อมูลมาตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าก่อนนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของกรวิจัยเชิงปริมาณจากข้อมูลการสอบถาม เมื่อได้ข้อมูลนำมาจัดกระทำข้อมูลมาลงรหัส (coding) คีย์ข้อมูลเพื่อประมวลผลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล และข้อเสนอแนะต่อการจัดเก็บรายได้ หาค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage) วิเคราะห์ประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ และวิเคราะห์การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation แปลผลตามตารางโดยการบรรยายและเชิงพรรณนา และวิเคราะห์ประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ที่มีต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) แบบปกติ (enter method) ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ นำมาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยสามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 41-50 ปี ระดับการศึกษาสูงสุดมัธยมศึกษา อาชีพเกษตรกรกรรม มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท ระยะเวลาการอาศัยในเขตพื้นที่ อบต.คลองพาส่วนใหญ่มากกว่า 10 ปีขึ้นไป และชอบชายภาษีที่รับผิดชอบในรอบปีที่ผ่านมาส่วนใหญ่เป็นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ส่วนการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุตั้งแต่ 33-59 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี

2. ตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ 1 บริบทการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา เปลี่ยนแปลงบริบทไป จากสภาพเศรษฐกิจที่มีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพของการจัดเก็บรายได้โดยตรง แต่ผลโดยอ้อมมาจากความเหลื่อมล้ำทางสังคมและด้านกายภาพในพื้นที่บริบทการจัดเก็บรายได้จากอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพาประสบปัญหาด้านข้อมูลผู้เสียภาษี แผนที่ภาษีใช้การไม่ได้ มาตรการทางกฎหมายปรับภาษีบำรุงท้องที่กับภาษีโรงเรือนเป็นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เจ้าหน้าที่มีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอ ช่องทางเปิดรับชำระภาษี และขาดการประชาสัมพันธ์เป็นไปตามระเบียบและการสร้างความชัดเจนและถูกต้องให้กับผู้ชำระภาษี

3. ตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ 2 ประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพาจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับคือ ด้านเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษี รองลงมา ด้านนโยบายและการบริหารจัดการเก็บภาษี ด้านการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านเศรษฐกิจการเมืองและสังคม ส่วนด้านค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ ด้านกฎหมายจัดเก็บภาษีและบทลงโทษ เมื่อพิจารณาจากความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ คือ ด้านเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษี ด้านกฎหมายจัดเก็บภาษีและบทลงโทษ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ด้านนโยบายและการบริหารจัดการเก็บภาษี ดังนั้นสรุปได้ว่าประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา คือ ด้านเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษี รองลงมา ด้านการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านเศรษฐกิจการเมืองและสังคม ด้านนโยบายและการบริหารจัดการเก็บภาษี และด้านกฎหมายจัดเก็บภาษีและบทลงโทษ

4. ตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ 3 การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล จากความคิดเห็นการสอบถามและสัมภาษณ์คือ สร้างความพึงพอใจการบริการประชาชนในการจัดเก็บรายได้และเสียภาษีท้องถิ่น เช่น การออกบริการรับชำระภาษีเคลื่อนที่ การชำระเงินแบบออนไลน์ การประชาสัมพันธ์ถึงระบบและวิธีการจ่ายภาษีให้ครบทุกชั้นตอนครอบคลุมทุกพื้นที่ ปรับโครงสร้างตำแหน่งผู้ได้บังคับบัญชาและการบริหารจัดการเก็บรายได้ และประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ที่มีต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา ได้แก่ ด้านนโยบายและการบริหารจัดการเก็บภาษี ด้านเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษี ด้านกฎหมายจัดเก็บภาษีและ

บทลงโทษ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ด้านการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพಾಯ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถร่วมกันพยากรณ์การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพಾಯ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถร่วมกันพยากรณ์การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพಾಯ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่มีผลต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ซึ่งคาดว่าในระยะเวลา 1 ปี หรือมากกว่า 1 ปี ในอนาคตข้างหน้าประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ ด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม และด้านเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษี สามารถนำไปใช้ในการวางแผนบริหารจัดการการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพಾಯ่างให้ตรงกับเป้าหมาย

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ว่า

1. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 1 บริบทการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพಾಯ่าง พบว่า บริบทการจัดเก็บรายได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและการพัฒนาในพื้นที่หรือพัฒนาท้องถิ่น และการขยายตัวของเกษตรกรรมที่มีผลต่อการดำรงชีวิตและพัฒนาเศรษฐกิจ เกิดรายได้รายจ่ายและการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ ทำให้ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจมีผลต่อประสิทธิภาพของการจัดเก็บรายได้โดยตรง แต่ปัจจัยด้านสภาพสังคมและวัฒนธรรมไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการจัดเก็บรายได้โดยตรง แต่อาจมีผลจากความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการจัดเก็บภาษีและการมีส่วนร่วมหรือให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษี นอกจากนี้จะพบว่าบริบทการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพಾಯ่างยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย เพราะประสบปัญหาด้านข้อมูลหรือเทคโนโลยี เช่น แผนที่ภาษี ฐานข้อมูลของผู้เสียภาษี และช่องทางชำระภาษีและขาดการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น ซึ่งจากผลการวิจัยนี้สามารถอภิปรายได้ว่า พื้นที่ตำบลคลองพಾಯ่างโดยการพัฒนาและบริหารท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพಾಯ่าง มีการเปลี่ยนแปลงบริบทไปตามกาลเวลาและการพัฒนาในพื้นที่หรือพัฒนาท้องถิ่น ทำให้ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ มีผลต่อประสิทธิภาพของการจัดเก็บรายได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนภรณ์ โดพงษ์ (2559) ที่ศึกษาการนำนโยบายด้านการจัดเก็บภาษีและรายได้ไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า บริบทของท้องถิ่นจากปัจจัยเศรษฐกิจส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายด้านการจัดเก็บภาษีและรายได้ และควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดการจัดเก็บภาษีและรายได้ดำเนินไปได้จนบรรลุเป้าหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุเบญญ์ ไชยสังกา (2559) ที่ศึกษากลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของ อบต. : ศึกษาเปรียบเทียบการจัดเก็บรายได้ของ อบต.บัวใหญ่ และ อบต.หนองกุงเขิน จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า การจัดเก็บรายได้ องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีแผนที่ระบบภาษีและทะเบียนทรัพย์สินของตนเองที่ต้องพิสูจน์ปรับปรุงและให้เจ้าหน้าที่สำรวจข้อมูลภาษีทุกปี และใช้แผนที่ระบบภาษีและทะเบียนทรัพย์สินในการเก็บรายได้

2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 2 ประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพಾಯ่าง พบว่าประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพಾಯ่างภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านทั้งจากการสอบถามและสัมภาษณ์ ประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้มาจากด้านเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษี รองลงมา ด้านการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านเศรษฐกิจการเมืองและสังคม ด้านนโยบายและการบริหารจัดการเก็บภาษี และด้านกฎหมายจัดเก็บภาษีและบทลงโทษ ซึ่งจากผลสรุปนี้สามารถอภิปรายได้ว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤตติกา แสนโกชน์ (2561) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้หรือภาษีขององค์การบริหาร ส่วนตำบลกุดเกาะ อำเภอกะเปอร์บุรีรัมย์ จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้หรือภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านเจ้าหน้าที่/บุคลากรผู้ให้บริการมีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้หรือภาษี และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุเบญญ์ ไชยสังกา (2559) ที่ศึกษากลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของ อบต. : ศึกษาเปรียบเทียบการจัดเก็บรายได้ของ อบต.บัวใหญ่ และ อบต.หนองกุงเขิน จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ด้านนโยบาย ที่มีนโยบายที่ชัดเจนและเข้มงวดในการวางแผนมีความสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัฒน์จิตร ลาดบัวขาว (2563) ที่ศึกษาบทบาทนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

ผลการวิจัยพบว่า ด้านข้อกฎหมาย ด้านบริหารการจัดเก็บภาษี ด้านเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บภาษีส่งผลให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาแนวทางในการปฏิบัติในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ชัดเจน มีขั้นตอนถูกต้องและครบถ้วน ส่วนผลการวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่าประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพาต้องให้ความสำคัญด้านการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของเอราวัณ อุทัยชัย (2563) ที่ศึกษานโยบายป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้มีการลือคดวาม และผลกระทบจากลือคดวาม ทำให้ประชาชนขาดรายได้ส่งผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีและกำหนดนโยบายในทางปฏิบัติของท้องถิ่น

3. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ 3 ศึกษาการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา พบว่าการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ส่วนใหญ่เห็นต้องสร้างความพึงพอใจการบริการประชาชนในการจัดเก็บรายได้และเสียภาษีท้องถิ่น เช่น การออกบริการรับชำระภาษีเคลื่อนที่ การชำระเงินแบบออนไลน์ การประชาสัมพันธ์ถึงระบบและวิธีการจ่ายภาษีให้ครบทุกขั้นตอนครอบคลุมทุกพื้นที่ ปรับโครงสร้างตำแหน่งผู้ได้บังคับบัญชาและการบริหารจัดการจัดเก็บรายได้ ซึ่งผลสรุปนี้สามารถอภิปรายได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพาควรเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการเพื่อสร้างความพึงพอใจการบริการประชาชนในการจัดเก็บรายได้และเสียภาษีท้องถิ่น เช่น การออกบริการรับชำระภาษีเคลื่อนที่ ช่องทางการชำระภาษีแบบออนไลน์ การพัฒนาระบบการบริหารจัดเก็บรายได้โดยการประชาสัมพันธ์ครอบคลุมทุกพื้นที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจมาศ อินทราเวช (2559) ที่ศึกษาการบริหารจัดการด้านการอำนวยความสะดวกและให้บริการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล ในจังหวัดเชียงใหม่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผลการวิจัยพบว่า การให้บริการจัดเก็บรายได้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเน้นการสร้าง ความพึงพอใจเพื่ออำนวยความสะดวกในการบริการและควรประชาสัมพันธ์ หรือชี้แจงประชาชนให้มีความรู้ความเข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี และเพิ่มช่องทางการชำระภาษี และสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤตติกา แสนโภชน์ (2561) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้หรือภาษีขององค์การบริหาร ส่วนตำบลกุดเลาะ อำเภอกษेत्रสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ควรเน้นสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริการเพื่อสร้างความพึงพอใจ ส่วนผลการวิจัยการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา ชี้ให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพาควรปรับโครงสร้างตำแหน่งผู้ได้บังคับบัญชาและการบริหารจัดการจัดเก็บรายได้ รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัฒน์จิตร ลาดบัวขาว (2563) ที่ศึกษาบทบาทนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นกับการจัดเก็บรายได้ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารท้องถิ่นกับการจัดเก็บรายได้ต้องกำหนดบทบาทตำแหน่งหน้าที่ตามโครงสร้างเพื่อให้เป็นแนวปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

นอกจากนี้จากผลการวิจัยยังพบว่าประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ด้านเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถร่วมกันพยากรณ์การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพาได้ร้อยละ 31 สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤตติกา แสนโภชน์ (2561) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้หรือภาษีขององค์การบริหาร ส่วนตำบลกุดเลาะ อำเภอกษेत्रสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่และบุคลากรผู้ให้บริการ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้หรือภาษีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้หรือภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดเลาะ นอกจากนี้ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ด้านเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษี และด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ส่งผลต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนารณ์ โตพงษ์ (2559) ที่ศึกษาการนำนโยบายด้านการจัดเก็บภาษีและรายได้ไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านความสอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นจากสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายด้านการจัดเก็บภาษีและรายได้ไปปฏิบัติ รวมถึงบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีและรายได้ควรมีความรู้เฉพาะด้านเป็นอย่างดีเพื่อตัวขับเคลื่อนนโยบายและดำเนินการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในอนาคตข้างหน้าระยะเวลา 1 ปี หรือมากกว่า 1 ปี องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพาควรนำประเด็นด้านเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษี และด้านเศรษฐกิจ

การเมืองและสังคม นำประเด็นนี้ไปใช้ในการวางแผนบริหารจัดการการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ให้ตรงกับเป้าหมายที่กำหนดหรือดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและเหมาะสมกับสถานการณ์กับการเปลี่ยนแปลงตามบริบทจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 ความคิดเห็นของผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา ให้ความสำคัญบริบทการจัดเก็บรายได้ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการจัดเก็บรายได้ ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา ควรพิจารณาหรือกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยอื่น ๆ ด้วย เช่น ปัจจัยด้านสภาพสังคมและวัฒนธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมต่อการเสียภาษี และปัจจัยด้านสภาพกายภาพของพื้นที่ เป็นต้น

1.2 ประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพาควรให้ความสำคัญด้านเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีให้มีการพัฒนาตนเองและมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน ทั้งภาษีป้าย ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และควรให้ความสำคัญด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น ด้านการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้านการประชาสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจการเมืองและสังคม ด้านนโยบายและการบริหารจัดการเก็บภาษี และด้านกฎหมายจัดเก็บภาษีและบทลงโทษ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ให้มากขึ้นและเป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้

1.3 การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา ควรสร้างสภาพใจบริการของประชาชนในการจัดเก็บรายได้และเสียภาษีท้องถิ่น เช่น การออกบริการรับชำระภาษีเคลื่อนที่ เพิ่มช่องทางการชำระภาษีแบบออนไลน์ การประชาสัมพันธ์ครอบคลุมทุกพื้นที่ และปรับโครงสร้างการบริหารจัดเก็บรายได้ เน้นเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีเพื่อเป็นแนวปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ และสามารถพัฒนางานสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นได้

1.4 ประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บรายได้ด้านเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษี และด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ส่งผลต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา ควรส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงานจัดเก็บภาษี และให้เจ้าหน้าที่พัฒนาความรู้ ความสามารถ และความชำนาญงานการจัดเก็บรายได้ให้มากขึ้น รวมถึงพัฒนาประสิทธิภาพให้เป็นไปตามบริบททางเศรษฐกิจของพื้นที่เป็นตัวแปรสำคัญในการพัฒนาและขับเคลื่อนกระบวนการจัดเก็บรายได้ และการสร้างภาพลักษณ์องค์กรที่ดีต่อการบริหารจัดการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพาต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่นอกเหนือจากประชาชนในพื้นที่ตำบลคลองพา เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายของผู้เสียภาษีมาจากหลายพื้นที่ จึงควรจะมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมทั้งอำเภอหรือจังหวัดตามสัดส่วนความน่าจะเป็นขององค์กรปกครองท้องถิ่นแต่ละพื้นที่เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือหรือเป็นแนวทางในการนำมาพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้

2.2 ควรจะมีการศึกษาการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.3 ควรศึกษาสมการโครงสร้างปัจจัยเชิงสาเหตุประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้และภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสรรพากรพื้นที่ในพื้นที่เศรษฐกิจระดับมหภาคด้วยการวิเคราะห์แบบจำลองเศรษฐมิติ

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2561). **คู่มือการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- กฤตติกา แสนโภชน. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้หรือภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล กุดเลาะ อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี**, 7(1), 79-94.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2560). **หลักสถิติ** (พิมพ์ครั้งที่ 15). กรุงเทพฯ : สามลดา.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2560). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS** (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ : มิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- เบญจมาศ อินทราเวช. (2559). การบริหารจัดการด้านการอำนวยความสะดวกและให้บริการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล ในจังหวัดเชียงใหม่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์**, 6(3), 173-182.
- พิสนุ พงศ์ศรี. (2557). **การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย** (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์.
- รัตนารักษ์ โดพงษ์. (2559). การนำนโยบายด้านการจัดเก็บภาษีและรายได้ไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี. **วารสารฉบับภาษาไทยมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ**, 9 (2), 2025-2041.
- สุเบ็ญ ไชยสังกา. (2559). กลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของ อบต. : ศึกษาเปรียบเทียบการจัดเก็บรายได้ของ อบต.บัวใหญ่ และ อบต.หนองกุงเงิน จังหวัดขอนแก่น. **วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย**, 11(35), 25-35.
- สุพัฒน์จิตร ลาดบัวขาว. (2563). บทบาทนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา. **วารสารการบริหารปกครอง**, 9(2), 56-99.
- องค์การบริหารส่วนตำบลคลองพา. (2563). **สถิติการจัดเก็บรายได้ปีงบประมาณ 2563** (เอกสารอัดสำเนา).
- เอราวัณ ฤกษ์ชัย. (2563). **นโยบายป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. การศึกษาอิสระโครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารแห่งรัฐ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.**